

DOSO's holdning til frakendelse af retten til at have dyr

Christiansborg, 18 august 2011

Det her er Trolld. Trolld var en ung labrador, hvis ejer i et anfald af hysteri skar halsen over på ham med en filetkniv, hvorefter han lod ham ligge blødende i kælderen en hel nat.

En ven af ejeren fandt næste morgen hunden, og ejeren blev meldt for dyremishandling. Trolld blev sendt til dyrlægen og efterfølgende til et internat, hvor han kunne komme sig. Ejeren blev indlagt på et psykiatrisk hospital. Men da han blev udskrevet en måneds tid senere, blev han bedt af politiet om at hente sin hund. Trods voldsomme protester fra dyrevenner, dyreværnsforeninger og især den dyrlæge, der havde behandlet Trolld, fik ejeren sin hund hjem. Direkte adspurgt svarede efterforskeren i sagen, at manden var utilregnelig og truede med at begå selvmord, hvis han ikke fik sin hund. Hvad der siden er sket med Trolld, ved vi ikke.

Sagen om Trolld er et grelt eksempel på, at dyr er returneret til ejeren selv efter grov mishandling – men sagen er desværre ikke et enestående tilfælde.

Det er en kendsgerning, at der hvert år er en del gengangere blandt de personer som foreningerne under DOSO melder til politiet for grov vanrøgt eller dyremishandling. I dag kan den samme person gentagne gange overtræde dyreværnsloven, uden at det har nævneværdige konsekvenser.

I mange tilfælde får man den tanke, at ejeren tilgodeses frem for dyrene, selvom ens erfaring med dyreejeren viser, at der er god grund til at frygte, at vanrøgten eller mishandlingen vil fortsætte eller gentage sig.

Det er et stort indgreb i den personlige frihed at fratage en person retten til at holde dyr – men hvis en person har bevist sig uegnet til at holde dyr ved en eller flere grove

overtrædelser af Dyreværnsloven, så mener DOSO; at vi som samfund har pligt til at sikre, at det ikke sker igen.

I Hundeloven findes ingen pasus om frakendelse af retten til at have hund – her holdes alene hunden ansvarlig og må ofte betale den ultimative pris, hvis den viser aggression. Hunden aflives. Det betyder, at hvis en ejer gentagne gange får konfiskeret hunde, fordi de er (gjort) aggressive, aflives hundene, mens manden kan erhverve sig en ny hund – som man kan frygte også bliver aggressiv og vil skabe frygt/skade på mennesker eller dyr, før også den aflives. DOSO mener, at den person der er ansvarlig for hunden bør kunne stilles til ansvar og ved gentagne grove overtrædelser miste retten til at holde hund.

→ DOSO ønsker, at man som privatperson pr. automatik frakendes retten til at have dyr og med dyr at gøre, hvis man gentagne gange dømmes for overtrædelser af Dyreværnsloven. I særligt grove tilfælde skal det være muligt for domstolene at frakende folk muligheden for at have med dyr at gøre allerede efter første gang.

Det er desværre også en kendsgerning, at en del grove sager om vanrøgt og mishandling omhandler erhvervsmæssigt dyrehold. Det er altså professionelle mennesker, som burde have en stor viden om de dyr, de har ansvar for.

Uanset om det er hunde, mink eller grise, man mishandler eller vanrøgter, bør det have tydelige konsekvenser.

→ DOSO ønsker også ved erhvervsmæssigt hold af dyr en klippekortsordning, hvor man efter grelle eller gentagne sager om mishandling eller vanrøgt kan frakendes retten til at eje dyr OG til at have med dyr at gøre for bestandigt eller i en årrække.

Et stort problem i forhold til lovgivningen og muligheden for frakendelse af retten til at have dyr i dag er, at mange sager aldrig når helt til domstolene. De klares udenretsligt med en bøde eller et pålæg til ejeren om at få bragt tingene i orden. Også selvom det langt fra er første gang, at samme dyreejer overtræder loven.

En undersøgelse, som Hestens Værn fik lavet i 2010, viser, at der ikke er ret mange dyreværnsager, der når for en domstol. Dermed findes ingen retspraksis i disse

sager. Derfor er det sværere for anklagemyndigheden at føre en sag helt til en domstol, for der er ofte ikke nogen praksis at holde sig til.

Det er – set med dyreværnsforeningernes øjne – meget beklageligt, for skal en dyreejer fratages retten til at have dyr, kræver det en domstolskendelse.

→ DOSO ser et behov for specialuddannet korps af betjente, dyrlæger, jurister og dommere, der kan behandle og efterforske dyreværnsager. Og en retspraksis, hvor loven udnyttes, så sagerne når helt til domstolene og ikke gang på gang ender med et bødepålæg eller en påtale i selv grove tilfælde.

I forlængelse af dette faktum er et endnu mere beklageligt aspekt: Når sagen er afgjort, er der kun én, der kan anke afgørelsen – og det er den forurettede part. I dette tilfælde er det dyret... Hverken dyrlæger eller anmeldere har mulighed for at klage. Og dyrene gør det ikke.

→ DOSO ønsker derfor ankemuligheden ændret, så anmelder eller involverede parter, der taler dyrets sag, har mulighed for at få aktindsigt og anke en afgørelse i en given sag.

Ifølge Rigspolitiets opgørelse for 2007-2010 er gennemsnitsbehandlingstiden for en dyreværnsag 586 dage - det er et år og 6 måneder – i gennemsnit! De 586 dage er en tid, hvor dyrene enten stadig er i ejerens varetægt eller i sjældne tilfælde er konfiskeret og dermed passes på samfundets regning, indtil sagen er afgjort. Det siger sig selv, at de lange behandlingstider kan have alvorlige konsekvenser for dyrene – og store økonomiske udgifter for politiet og derved samfundet.

Hvis dyrene fjernes, betaler politikredsen for opstaldning, mens sagen behandles. Man kan frygte, at denne – ofte betydelige udgift i et i forvejen stramt budget hos politiet - får indflydelse på afgørelsen om, hvorvidt dyrene skal fjernes, mens sagen behandles. Ifølge et skøn fra Rigspolitiet blev der i perioden 2007-første halvår 2010 brugt omkring to millioner kroner på opstaldning af konfiskerede dyr.

→ DOSO ønsker at der i lighed med behandlingen af voldssager laves en tidsramme for hvor hurtigt en dyreværnsag skal behandles hos politi, anklagemyndighed og domstol. Det vil minimere lidelsen for dyrene, og i sager, hvor dyrene er fjernet fra ejeren under sagens behandling, vil man kunne minimere omkostningerne til pasning af dyrene.

DOSO har flere eksempler på, at enkelte dyreværnsager har kostet samfundet flere hundrede tusinde alene i pasningsomkostninger. Dette er spild af ressourcer, og det gavner ikke dyrene at stå ”opbevaret” på internat eller i stald gennem så lang tid.

→ DOSO ønsker derfor, at der oprettes en selvstændig pulje, der finansierer opstaldning af konfiskerede dyr. Derved sikres det, at økonomien ikke spiller ind, når politiet skal vurdere, hvorvidt dyr skal fjernes.

Men det er lige så vigtigt at følge hele sagen til dørs og sørge for dyrene, efter at sagen er afsluttet.

I sager, hvor dyrene er konfiskeret, og det afgøres, at ejer ikke må få dem tilbage, støder man på et nyt og temmelig grotesk problem. Her ser vi eksempler på, at loven/politiet forhindrer, at man finder nye hjem til dyrene - dyrene betragtes nemlig som konfiskeret gods, som skal destrueres. (**§ 22, stk 2: Politidirektøren kan straks eller senere bestemme, at dyrene skal sælges eller aflives, hvis forholdene taler derfor**)

De fleste dyrevenner har nok fulgt med i sagen, der for få uger siden kørte i medierne, om fire vanrøgtede heste, der i årevis havde været opstaldet på samfundets regning, mens en dyreværnsag mod ejeren kørte. Da sagen efter mere end et år blev afgjort – at hestene ikke skulle tilbage til deres ejer – så politiet sig nødsaget til at lade hestene aflive. Hestene blev nemlig ifølge loven/politiet betragtet som ’konfiskeret gods’, og derfor skulle de ’destrueres’, hed det. Så selv når sagen umiddelbart falder ud til dyrenes fordel, er det dem, der betaler prisen. (Det lykkedes i 11. time at undgå aflivning, men kun fordi ejeren selv forærede hestene væk.)

→ DOSO ønsker derfor en fornyelse af lovgivningen, hvor dyr betragtes som levende væsener og ikke sidestilles med ting, der skal destrueres efter endt brug! En lovgivning, der signalerer, at vi i Danmark tager dyrs velfærd alvorligt, og at det ikke accepteres at behandle dyr dårligt.

"Vi har ikke blot ansvar for, hvad vi gør, men også for, hvad vi undlader at gøre" - R. Ehateley